

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Urto/3/2022
Identifikačné číslo spisu: 2021010053
Dátum vydania rozhodnutia: 01.06.2022
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Kostolanská
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2022:2021010053.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Jany Kostolanskej a sudcov JUDr. Petra Kaňu a JUDr. Martiny Zeleňákovej, v trestnej veci odsúdeného Bc. S. F., v konaní o uznaní a výkone cudzieho rozhodnutia na území Slovenskej republiky podľa zákona č. 549/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii a o zmene a doplnení zákona č. 221/2006 Z. z. o výkone väzby v znení neskorších predpisov, na neverejnom zasadnutí konanom 1. júna 2022 v Bratislave, o odvolaní odsúdeného Bc. S. F. proti rozsudku Krajského súdu v Trnave, sp. zn. 5Ntc/18/2021 zo 17. marca 2022, takto

rozhodol:

Podľa § 518 ods. 4 Trestného poriadku odvolanie odsúdeného Bc. S. F. s a z a m i e t a.

Odôvodnenie

Krajský súd v Trnave (ďalej tiež „súd I. stupňa“) rozsudkom, sp. zn. 5Ntc/18/2021 zo 17. marca 2022 (ďalej tiež „napadnutý rozsudok“), podľa § 17 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii a o zmene a doplnení zákona č. 221/2006 Z. z. o výkone väzby v znení účinnom do 31. decembra 2019 (ďalej tiež „zákon č. 549/2011 Z. z.“) rozhodol tak, že sa uznáva vo výroku o vine a vo výroku o treste odňatia slobody a vykoná sa na území Slovenskej republiky rozsudok Landesgericht für Wien z 29. marca 2021, sp. zn. 115 Hv 23/21a, právoplatný 2. apríla 2021, ktorým bol Bc. S. F. uznaný za vinného zo spáchania zločinu závažnej krádeže vlámaním spáchanej profesijným spôsobom podľa §§ 127, 128 ods. 1 bod 5, 129 ods. 1 bod 1, 130 ods. 1 prvý prípad a ods. 2 Trestného zákonníka Rakúskej republiky, ktorého sa dopustil na tom skutkovom základe, že

- S. F. a S. N. odcudzili za účelom zárobku nižšie uvedeným osobám profesijným spôsobom vo Viedni a na iných miestach v rámci Rakúskej republiky cudzie hnutelné veci v hodnote vždy presahujúcej X.XXX Eur., s tým úmyslom, že sa ich privlastnením neoprávnene obohatia, a to vlámaním sa do dopravných prostriedkov resp. vylomením/otvorením uzamykacích zariadení nástrojov, ktorý nie je určený na bežné otváranie (§ 70 ods. 1 bod 1 TZ);

I./ S. F. a S. N. vo vedomej a chcenej spolupráci ako spolupáchatelia (§ 12 TZ)

1/ dňa 6. októbra 2020 V. E. obytný prívies značky U. K. / H., štátna poznávací značka T., v hodnote XX.XXX Eur (skutok 1);

2/ v období od 30. októbra do 2. novembra 2020 spoločnosti V. nákladné vozidlo značky P. O., štátna poznávací značka T., spolu s náčiním v celkovej hodnote XX.XXX Eur (skutok 3);

II./ S. F. 30. novembra 2020 O. Z. vozidlo P. O., štátna poznávací značka T., v hodnote cca XX.XXX EUR (skutok 2),

za čo mu bol uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 roky a 9 mesiacov.

Súd I. stupňa súčasne rozhodol, že podľa § 517 ods. 2 Trestného poriadku a § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona bude odsúdený Bc. S. F. (ďalej len „odsúdený“) vo výkone trestu odňatia slobody pokračovať bez jeho premeny v ústave na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

* * *

Odsúdený podal proti vyššie označenému rozsudku odvolanie doručené súdu I. stupňa 25. apríla 2022, v ktorom žiadal, aby súd svoje rozhodnutie prehodnotil a vzal ho späť, pretože chce dosedieť trest na území Rakúska, kde páchal trestnú činnosť a bol právoplatne odsúdený.

* * *

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej tiež „najvyšší súd“ alebo „odvolací súd“) ako súd odvolací po zistení, že odvolanie je prípustné a bolo podané v zákonnej lehote (včas) oprávnenou osobou, preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie odsúdeného nie je dôvodné.

Konštatuje, že súd I. stupňa sa v odôvodnení napadnutého rozsudku v dostatočnom rozsahu a kvalite vysporiadal so zákonnými podmienkami pre uznanie a výkon posudzovaného cudzozemského rozhodnutia. Na úvahy a závery súdu I. stupňa preto odkazuje ako na vecne správne.

S jednotlivými zákonnými podmienkami pre uznanie cudzozemského rozhodnutia v zmysle § 4 a § 16 zákona č. 549/2011 Z. z. sa podrobne vysporiadal v odôvodnení napadnutého rozsudku na stranách 3 a 4, so správnym záverom o splnení zákonných podmienok a absencii zákonných prekážok (dôvodov odmietnutia) pre pozitívne rozhodnutie vo vzťahu k návrhu štátu pôvodu uznať jeho súdne rozhodnutie s účinkami jeho výkonu trestu odňatia slobody na území Slovenskej republiky v súlade s § 17 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z. z.

Vzhľadom k tomu, že skutky uvedené v uznávanom rozsudku cudzozemského súdu neboli štátom pôvodu v osvedčení označené v rámci kategorizácie trestných činov uvedených v § 4 ods. 3 zákona č. 549/2011 Z. z. (č. 1. 5 a 6 spisu), súd I. stupňa skúmal či ide o trestný čin aj podľa právneho poriadku Slovenskej republiky a správne dospel k záveru, že skutky možno v Slovenskej republiky právne posúdiť ako zločin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. b), ods. 3 písm. a) Trestného zákona.

Z osvedčenia tiež vyplýva, že vykonávajúci štát (Slovenská republika) je štát, ktorého je odsúdený štátnym občanom a má na jeho území posledné trvalé bydlisko, čím bola splnená aj podmienka uvedená v § 4 ods. 1 písm. a) zákona 549/2011 Z. z.

K námietke odsúdeného, ktorú uviedol vo svojom odvolaní z 21. apríla 2022 a to, že chce dokončiť trest odňatia slobody na území Rakúskej republiky, kde spáchal trestnú činnosť a bol právoplatne odsúdený, najvyšší súd uvádza nasledovné:

Podľa § 16 ods. 1 písm. g) citovaného zákona súd rozhodne o odmietnutí uznania a výkonu rozhodnutia, ak odsúdený neudelil súhlas s odovzdaním výkonu rozhodnutia, hoci sa jeho súhlas vyžaduje.

V posudzovanom prípade je zrejmé, že odsúdený neudelil súhlas s odovzdaním výkonu rozhodnutia (čo vyplýva i z osvedčenia, č. I. 7 spisu), v dôsledku čoho je namieste riešiť otázku či sa v zmysle vyššie citovaného zákonného ustanovenia vôbec súhlas odsúdeného vyžaduje.

Súhlas odsúdeného s odovzdaním výkonu rozhodnutia sa v posudzovanom prípade nevyžaduje, čo má svoj podklad v Rámcovom rozhodnutí Rady 2008/909/SVVz 27. novembra 2008 o uplatňovaní zásady vzájomného uznávania na rozsudky v trestných veciach, ktorými sa ukladajú tresty odňatia slobody alebo opatrenia zahŕňajúce pozbavenie osobnej slobody, na účely ich výkonu v Európskej únii (ďalej „rámcové rozhodnutie“), konkrétne v jeho čl. 6, ktorý je nevyhnutné chápať vo vzťahu k § 16 ods. 1 písm. g) zákona č. 549/2011 Z. z. (k uvedenej podmienke odmietnutia uznania a výkonu rozhodnutia) ako interpretačné pravidlo, práve vzhľadom na absenciu vnútroštátnej právnej úpravy v rámci postupu súdov Slovenskej republiky ako vykonávajúcich justičných orgánov v zákone č. 549/2011 Z. z. k posudzovanej otázke.

Podľa čl. 6 (Stanovisko odsúdenej osoby a oznámenie pre odsúdenú osobu) ods. 1, ods. 2 tohto rámcového rozhodnutia:

1/ Bez toho, aby bol dotknutý odsek 2, možno rozsudok spolu s osvedčením zaslať vykonávajúcemu štátu iba na účely jeho uznania a výkonu trestu so súhlasom odsúdenej osoby v súlade s právom štátu pôvodu.

2/ Súhlas odsúdenej osoby sa nevyžaduje, ak sa rozsudok spolu s osvedčením postupuje:

- a) členskému štátu, ktorého štátnu príslušnosť má odsúdená osoba a v ktorom žije;
- b) členskému štátu, do ktorého bude odsúdená osoba vyhostená po prepustení z výkonu trestu na základe príkazu na vyhostenie zahrnutého do rozsudku alebo justičného alebo správneho rozhodnutia, alebo akéhokoľvek iného opatrenia nadväzujúceho na rozsudok;
- c) členskému štátu, do ktorého odsúdená osoba ušla alebo sa inak vrátila vzhľadom na trestné konanie vedené proti nej v štáte pôvodu alebo po odsúdení v tomto štáte pôvodu.

Aplikujúc uvedené na posudzovaný prípad, súhlas odsúdeného s odovzdaním výkonu rozhodnutia sa pre splnenie výnimky uvedenej v článku 6 ods. 2 písm. a) rámcového rozhodnutia nevyžaduje, pretože rozsudok, ktorý žiada uznať štát pôvodu (Rakúska republika), tento štát spolu s osvedčením postúpil členskému štátu (Slovenskej republike), ktorého je odsúdený štátnym občanom a v ktorom má v zmysle lustrácie v Registri obyvateľov trvalý pobyt (č. I. 21 spisu).

Nesúhlas odsúdeného s uznaním a výkonom cudzozemského rozhodnutia na území Slovenskej republiky, resp. jeho žiadosť o vykonanie trestu odňatia slobody na území Rakúskej republiky nie je dôvodom pre odmietnutie uznania a výkonu rozhodnutia podľa § 16 ods. 1 písm. g) zákona č. 549/2011 Z. z.

Námietku odsúdeného proti napadnutému rozsudku odvolací súd hodnotil iba ako prejav vôle nebyť vydaný na výkon zvyšku trestu odňatia slobody do Slovenskej republiky, avšak bez možnosti právneho zohľadnenia tohto prejavu vôle v otázke posúdenia zákonných podmienok pre uznanie cudzozemského rozhodnutia.

Napokon najvyšší súd konštatuje, že správny je aj výrok napadnutého rozsudku súdu I. stupňa, ktorým podľa § 17 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z. z. odsúdenému cudzozemským rozhodnutím uložený trest odňatia slobody ponechal bez premeny, čo je odrazom nezistenia dôvodov na postup podľa § 17 ods. 2, ods. 3 zákona č. 549/2011 Z. z., konštatujúc súčasne, že uznávaný trest z pohľadu druhu i výmery je

zlučiteľný s právnym poriadkom Slovenskej republiky.

Pokiaľ súd I. stupňa odsúdeného v zmysle § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona zaradil na ďalší výkon uvedeného trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, z pohľadu odsúdeného ide o najmiernejší možný režim výkonu trestu, do ktorého podľa Trestného zákona prichádzalo do úvahy jeho zaradenie a uvedený výrok v zmysle zásady zákazu zmeny k horšiemu (zákaz reformatio in peius) odvolací súd nie je oprávnený korigovať.

V reakcii na odvoláciu námietku odsúdeného najvyšší súd konštatuje, že táto neobsahuje akýkoľvek právne relevantný dôvod spôsobilý spochybniť správnosť záveru napadnutého rozsudku o splnení zákonných podmienok na uznanie a výkon vo výroku napadnutého rozsudku označeného odsudzujúceho cudzozemského rozhodnutia v tam vymedzenom rozsahu.

Odvolaniu odsúdeného preto najvyšší súd nevyhovел a nezistiac akýkoľvek dôvod na korekciu napadnutého rozsudku jeho odvolanie ako nedôvodné zamietol.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.